

Budapestre vonatkozó ujságcikket

Osztályozás

9.439

Szerző:

Cím: *Kedden indul az első vörös ezred két zászlóalja a demarkációs vonalra*

Forrás: *Vörös Katona*

Forrás:

Bp

1919. 4. 16

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Kedden indul az első vörös ezred két zászlóalja a demarkációs vonalra

Látogatás a Marx-laktanyában

(A Vörös Katona munkatársától.)

Az októberi forradalom előtti néhány héttel állott az utolsó menetzászlóalj a *Ferenc József-laktanya* széles udvarán. A glódiában fáradt, törődött öreg legények görnyedtek a felpakolt hátizsák sulya alatt, csupa megtört arc, bánatos tekintet, asszonyok és gyerekek sírdogáltak körülöttük, olyan volt az egész, mint valami gyászmenet. Hangos vezényszavak pattogtak, a pap beszélt a harcra indulókat, egy csillogó katonatiszt magyarázta nekik, hogy a királyért és a dinasztiaért fognak küzdeni, aztán szomorúan kimasírozták a katonák a kaszárnya udvaráról. Az uton énekelni kellett nekik, vidám arcot kellett vágni a szomorú vitézeknek, akiket ötödfél esztendő minden szenvedése és keserve után újra a vágóhídra hajítottak.

Szombaton, délután fél 5 órakor két zászlóalj vörös katona vonult fel szemlére, menőkészen, a régi *Ferenc József* kaszárnyában, aminék ma már új

neve van: *Marx-laktanya és új katonák lakják: lelkes, öntudatos proletár-emberek, elszánt és bátor vörös-katonák.* Az első vörös ezred első és második zászlóalja várta a dandárparancsnokot és a hadosztály politikai megbízottját, hogy bemutassák: készek mindannyian hivatásukat teljesíteni s ha kell, harcra szállni a dolgozó munkásság érdekeiért és a kommunista társadalom eszméiért. *Kolbach* dandárparancsnok, *Feldmann Pál*, a hadosztály politikai megbízottja és *Helleg*, a dandár politikai megbízottja örömmel és boldogsággal látták a fiatal, csupa lüz, csupa erő vörös-katonákat, lelkesítő szavakkal köszöntötték őket, majd a *Marseillais*et játszotta a zenekar, em után *Gidály Zoltán*, az ezred politikai megbízottja méltatta az első vörös ezred vörös katonáinak hivatását. Az *Internacionale* hangjával fejezték be a szemlét, a proletárhimnuszot együtt énekeltek a vörös-katonák a zenekarral.

Tegnap elmentünk a *Marx-laktanya*-ba, hogy megnézzük a demarkációs vonalra induló vörös vitézeket. Az udvaron nagy az élénkség, a két zászlóalj trónje teljesen kész az indulásra,

most ebédelnek a katonák, most ábrakollatják a lovakat. Nemsokára indulnak az állomáshoz, délután két órakor kezdődik a bevaggonozás. Hosszu, egyenes sorban állanak a trékkocsi, mind felpakoltva, megrakodva, a lovak piros szalagokkal felpántlikázva, a trékkatonák sapkáján rengeteg piros virág, apró piros lobogók a székeken, ahová nézek ragyogó, mosolygós emberek, ifjú arcok, fiatal, acélos karok, bátor nézésű szemek. A szanitéc kocsi tetején borvas kis kutya hással, sütkérezik a napon, a hetedik század szekerén a kocsi mellett ott ül a felesége, ölben a kis gyerekekkel, együtt ebédelnek, a század-menőzöt. Luslev, marhalus és kóposztafőzelék burgonyával. A tábort konyhánál szépen sorakoznak a katonák, mindenki tetsajkával kap, alig bírják megenni a sok húst és a főzeléket.

Az udvar egyik sarkában a gépfegyver századok állnak. A lovak itt is fel vannak virágozva, a géppuska felpakolásra készen ott van mellettük a földön, a géppuskás katonák érzik a lovakat és a fegyvereket, nem keverednének a többi századok legénysége közé egy pilléért sem.

— Örülts-e elvtárs, hogy holnap indultok? Kérdezem az egyik vörös vitézt.

— Hát hogyna örülnék, feleli — csak a tréneket látom, mert azok már máma mennek!

A két menőkész zászlóalj politikai megbízottja: *Biltz Mór* és *Freih Károly*. A zászlóaljparancsnokok: *Király Ernő* volt százados és *Sváby Rezső* volt őrnagy. Az orvosok: *Tenyő Miksa* és

Szöner József. Mindnyájan a legnagyobb megelégedéssel és őszinte örömmel mondják, hogy a *legénység hangulata kitűnő*, kelkes izgalommal várják az indulási parancsot.

Sorra járjuk a századokat. Az udvaron vannak legtöbben. A hatodik századnál pakolnak. A hátizsákba gyömöszölik a holmit, a pokrócot csavarják össze, puccolják a fegyvert. A nyolcadik század ebédkiosztásnál van, itt is nagyszerű minden: leves, hus, babfőzelék. A szobákban nagy a sűrűség-forgás. Vendégek jönnek bucsuzni, asszonyok, lányok, gyerekek. Sokhol egy szomorú arc, senki nem busul, mosolyognak a vörös katonák és tréfálva vigasztalják az itthonmaradtakat. Két szakasz ujonc vörös katona masírozik be a kaszárnya udvarán.

— *Gyertek velünk porosfűlök!* — kiáltják nekik az öregek, akiket ragyog az új mondur, ragyog a felszerelés és ragyog a szemük a boldogságtól, hogy ők már mehetnek.

Ma reggel 8 órakor gyülekezik a menőkész két zászlóalj a kaszárnya udvarán. Hosszu idő után újra újra elindulnak a nagy kőépületből harcra katonák, ki a tettek mezejére, ahová a közelebb szólítja őket. Ezek a katonák nem a régi világ rabszolgái, nem bábok és gépmemberek, nem kell őket kényszeríteni, *proletármeggyőződésük és öntudatuk telkesíti őket.* Vörös zászlók alatt, vörös szalagokkal és a tavasz friss piros virágaival felékesítve mennek az első vörös ezred

